

**Η Πρόθεση του Θεού για τον Ιώβ—
ένας Καλός Άνθρωπος Γίνεται Θεάνθρωπος**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή—Ιωβ 1:1, 8, 2:3, 9, 27:5, 31:6, 42:5-6,
Ιω 1:14, Ρωμ 1:3-4, 8:29

I. Ο Ιώβ ήταν ένας καλός άνθρωπος, εκφραζόμενος στην τελειότητα, την ακεραιότητα και την εντιμότητά του—Ιωβ 27:5, 31:6, 32:1:

- A. Το να είναι κάποιος τέλειος σχετίζεται με τον εσωτερικό άνθρωπο, ενώ το να είναι ακέραιος σχετίζεται με τον εξωτερικό άνθρωπο—Ιωβ 1:1.
- B. Ο Ιώβ ήταν άνθρωπος εντιμότητας. Εντιμότητα είναι το σύνολο της τελειότητας και της ακεραιότητας—Ιωβ 2:3, 9, 27:5, 31:6:
 - 1. Όσον αφορά τον Ιώβ, η εντιμότητα ήταν η συνολική έκφραση του είναι του.
 - 2. Κατά τον χαρακτήρα του, ο Ιώβ ήταν τέλειος και ακέραιος, και κατά την ηθική του, είχε ένα υψηλό επίπεδο εντιμότητας.
- Γ. Ο Ιώβ φοβόταν τον Θεό απ' τη θετική πλευρά και έμενε μακριά απ' το κακό απ' την αρνητική πλευρά—Ιωβ 1:1:
 - 1. Ο Θεός δεν δημιούργησε τον άνθρωπο απλά για να Τον φοβάται και να μην κάνει τίποτα κακό. Αντίθετα, ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του και καθ' ομοίωσή Του, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να εκφράζει τον Θεό—Γεν 1:26.
 - 2. Το να εκφράζουμε τον Θεό είναι ανώτερο από το να φοβόμαστε τον Θεό και να μένουμε μακριά απ' το κακό.
 - 3. Ό,τι είχε αποκτήσει ο Ιώβ κατά την τελειότητα, την ακεραιότητα και την εντιμότητά του ήταν εντελώς ματαιότητα. Δεν εκπλήρωσε τον σκοπό του Θεού, ούτε ικανοποίησε την επιθυμία Του. Έτσι, ο Θεός είχε στοργική έγνοια για τον Ιώβ—Ιωβ 1:6-8, 2:1-3.
- Δ. Μόνο ο Θεός ήξερε ότι ο Ιώβ είχε μια ανάγκη—ότι δεν είχε τον Θεό μέσα του. Επομένως, ο Θεός ήθελε ο Ιώβ να Τον κερδίσει, ώστε να Τον εκφράζει για την εκπλήρωση του σκοπού Του—Ιωβ 42:5-6.

II. Η πρόθεση του Θεού ήταν ο Ιώβ να γίνει Θεάνθρωπος, εκφράζοντας τον Θεό με τις ιδιότητές Του—Ιωβ 22:24-25, 38:1-3:

- A. Ο Θεός έφερε τον Ιώβ σε μία άλλη σφαίρα, τη σφαίρα του Θεού, ώστε να μπορεί ο Ιώβ να κερδίσει τον Θεό, αντί για τα επιτεύγματά του κατά την τελειότητα, την ακεραιότητα και την εντιμότητά του—Ιωβ 42:5-6.
- B. Η πρόθεση του Θεού ήταν να κάνει τον Ιώβ να είναι άνθρωπος του Θεού, γεμάτος με τον Χριστό, ο οποίος είναι η ενσωμάτωση του Θεού, για να γίνει το πλήρωμα του Θεού για την έκφρασή Του εν Χριστώ—Α' Τιμ 6:11, Β' Τιμ 3:17.
- Γ. Ο Θεός απογύμνωσε και έφθειρε τον Ιώβ για να τον γκρεμίσει, ώστε να έχει τη βάση και τον τρόπο να ανοικοδομήσει τον Ιώβ με τον ίδιο τον Θεό. Έτσι, ο Ιώβ θα μπορούσε να γίνει Θεάνθρωπος, όμοιος με τον Θεό στη ζωή και τη φύση Του, αλλά όχι στην Θεότητά Του, προκειμένου να εκφράζει τον Θεό—Εφ 3:16-21.
- Δ. Ο Θεός δεν θέλει εμείς, οι πιστοί, να είμαστε καλοί άνθρωποι. Θέλει να είμαστε Θεάνθρωποι—Ιω 1:12-13, Ρωμ 8:16:
 - 1. Ο Θεός μας δημιούργησε κατ' εικόνα Του με σκοπό να εκφράζουμε τον Θεό, και με την εξουσία Του, για να Τον αντιπροσωπεύουμε—Γεν 1:26-28.
 - 2. Αν είμαστε απλά καλοί άνθρωποι, δεν θα μπορούμε να εκφράζουμε τον Θεό ούτε να Τον αντιπροσωπεύουμε.
 - 3. Δεν είναι οι καλοί άνθρωποι που μπορούν να εκφράζουν και να αντιπροσωπεύουν τον Θεό, αλλά οι Θεάνθρωποι—Β' Κορ 3:18.

4. Οι Θεάνθρωποι, που εκφράζουν τον Θεό, είναι οι αντιπρόσωποι του Θεού και έχουν την εξουσία του Θεού πάνω σε όλα—Γεν 1:27-28.

III. Η ενσάρκωση του Χριστού, ο οποίος είναι η ενσωμάτωση και η έκφραση του Τριαδικού Θεού, παρήγαγε έναν Θεάνθρωπο—Λκ 1:31-32α, Ιω 1:1, 14, 18, 51:

- A. Το κατά Λουκά Ευαγγέλιο αποτελεί την αποκάλυψη του Θεανθρώπου, που έζησε μια ανθρώπινη ζωή γεμάτη με τη θεία ζωή ως το περιεχόμενο της—Λκ 1:35, 2:7-16, 34-35, 40, 49, 52.
- B. Εν Χριστώ ο Θεός και ο άνθρωπος έχουν γίνει μία οντότητα, ένας Θεάνθρωπος—Λκ 1:35, Ιω 1:14, Μτ 1:18, 20-23:
 1. Επειδή ο Κύριος Ιησούς συλλήφθηκε από τη θεία ουσία και γεννήθηκε από την ανθρώπινη ουσία, γεννήθηκε ως Θεάνθρωπος. Επομένως, η ύπαρξή Του ως Θεάνθρωπος είχε δύο ουσίες—τη θεία ουσία και την ανθρώπινη—Μτ 1:18.
 2. Η σύλληψη του Αγίου Πνεύματος μέσα σε μια ανθρώπινη παρθένα αποτέλεσε την ανάμιξη της θείας φύσης με την ανθρώπινη φύση. Αυτό παρήγαγε τον Θεάνθρωπο, Εκείνον που είναι και πλήρης Θεός και τέλειος άνθρωπος—Λκ 1:35.
 3. Όντας τέλειος άνθρωπος και πλήρης Θεός, ο Θεάνθρωπος είχε την ανθρώπινη φύση με τις αρετές της, για να περιέχει τον Θεό και να Τον εκφράζει με τις θείες ιδιότητες.
- Γ. Ως Θεάνθρωπος, ο Κύριος Ιησούς έζησε πάνω στη γη όχι δια της ανθρώπινης ζωής Του, αλλά δια της θείας ζωής—Ιω 5:18-19, 30, 6:57α:
 1. Όταν ο Κύριος Ιησούς βρισκόταν πάνω στη γη, παρόλο που ήταν άνθρωπος, ζούσε δια του Θεού—Ιω 6:57α, 5:19, 30, 6:38, 8:28, 7:16-18:
 - α. Ο Κύριος Ιησούς έζησε τον Θεό και εξέφραζε τον Θεό σε όλα. Ό,τι έκανε ήταν η λειτουργία του Θεού από μέσα Του και μέσω Αυτού—Ιω 14:10.
 - β. Ο Κύριος Ιησούς έζησε ως Θεάνθρωπος δια της ζωής του Θεού, όχι δια της ζωής του ανθρώπου—Ιω 6:57α.
 - γ. Δεν έζησε τον ανθρώπινο καθημερινό βίο Του δια της ανθρώπινης ζωής, αλλά δια της θείας ζωής—Ιω 1:4, 11:25, 14:6.
 2. Επειδή ο Κύριος Ιησούς πάντα ζούσε με το να απαρνείται την ανθρώπινη ζωή Του—θέτοντας πάντα τον εαυτό Του υπό τον σταυρό—ο ανθρώπινος καθημερινός Του βίος δεν εξέφραζε την ανθρώπινη φύση αλλά τη θειότητα, με τις θείες ιδιότητες που έγιναν ανθρώπινες αρετές—Μτ 16:21, 24.
 3. Καθ' όλες τις ημέρες Του πάνω στη γη, απαρνήθηκε τον εαυτό Του και σήκωσε τον σταυρό, ώστε να μπορεί να ζει τον Θεό για να Τον εκφράζει, με τις θείες ιδιότητές Του που έγιναν ανθρώπινες αρετές. Αυτή ήταν η ζωή του πρώτου Θεανθρώπου ως το πρότυπο—Λκ 1:31-32α, 7:11-16, 10:25-37, 13:10-16, Ρωμ 8:3, 29.

IV. Αρχικά η Αγία Γραφή μιλάει για τον Θεάνθρωπο. Μέσω της ανάστασής Του, αυτός ο Θεάνθρωπος αναπαράχθηκε για να παραχθούν πολλοί Θεάνθρωποι—Ρωμ 1:3-4, 8:29, Εβρ 2:10:

- A. Ο Κύριος Ιησούς, ο πρώτος Θεάνθρωπος, είναι το πρότυπο για την παραγωγή πολλών Θεανθρώπων, που είναι το αντίγραφο Του—Α' Πε 2:21.
- B. Ο Θεός έγινε άνθρωπος για να αποκτήσει μια μαζική αναπαραγωγή του εαυτού Του. Έτσι, παρήγαγε ένα καινούργιο γένος, που είναι το γένος του Θεανθρώπου—Ρωμ 8:3, 29, Εβρ 2:10.
- Γ. Ο Κύριος Ιησούς, ο Θεάνθρωπος, ήταν ο κόκκος του σίτου που έπεσε στη γη, ώστε να παράγει πολλούς κόκκους, που είναι το αντίγραφο Του—Ιω 12:24:
 1. Ο πρώτος κόκκος, ο πρώτος Θεάνθρωπος, ήταν το πρότυπο, ενώ οι πολλοί κόκκοι, οι πολλοί Θεάνθρωποι, που παράχθηκαν απ' αυτόν τον έναν κόκκο μέσω του θανάτου και της ανάστασης, αποτελούν το αντίγραφο του πρώτου Θεανθρώπου.

2. Οι πολλοί κόκκοι, οι Θεάνθρωποι, είναι το αντίγραφο του Θεού. Ένα τέτοιο αντίγραφο ευαρεστεί τον Θεό επειδή μοιάζει με Αυτόν, μιλάει σαν Αυτόν, και ζει σαν Αυτόν—Α' Ιω 2:6, 3:2, 4:17β.
- Δ. Το πρώτο βήμα για την αναπαραγωγή του Θεανθρώπου είναι να αναγεννηθούμε από τον πνευματικό Χριστό στο πνεύμα μας με τη θεία ζωή και φύση—Ιω 3:3, 6.
- Ε. Για την αναπαραγωγή του Θεανθρώπου, χρειάζεται να μεταμορφωθούμε από τον πνευματικό Χριστό στην ψυχή μας με τις θείες ιδιότητες Του, έτσι ώστε Αυτός να ανυψώνει, να ενδυναμώνει, να εμπλουτίζει και να πληροί τις ανθρώπινες αρετές μας, για την έκφρασή Του μέσα στην ανθρώπινή μας φύση—Β' Κορ 3:17-18, Ρωμ 12:2.
- ΣΤ. Χρειάζεται να δούμε ότι είμαστε Θεάνθρωποι, γεννημένοι από τον Θεό. Κατέχουμε τη ζωή και τη φύση του Θεού και ανήκουμε στο είδος του Θεού—Ιω 1:12-13:
 1. Ως τέκνα Θεού, γεννημένα από τον Θεό με τη θεία ζωή, είμαστε Θεάνθρωποι, θείοι άνθρωποι. Είμαστε όμοιοι με Εκείνον, από τον οποίο γεννηθήκαμε—Α' Ιω 3:1, 5:1.
 2. Αφού έχουμε γεννηθεί από τον Θεό, μπορούμε να πούμε ότι είμαστε Θεός στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στη Θεότητα—Ιω 1:12-13, Ρωμ 8:16, Β' Πε 1:4.
 3. Αν θεωρούμε τους εαυτούς μας ως Θεανθρώπους, κι αν γνωρίζουμε και συνειδητοποιούμε ποιοι είμαστε, θα έχουμε μια ριζική αλλαγή στην καθημερινή μας εμπειρία—Α' Ιω 2:20, 3:1-2, 5:13, 20.
 4. Δεν είμαστε απλά Χριστιανοί ή πιστοί εν Χριστώ. Είμαστε Θεάνθρωποι, το γένος του Θεανθρώπου, το αντίγραφο του Θεού—Ιω 12:24, Ρωμ 8:16, 29, Εβρ 2:10-11.

V. Ο καθημερινός βίος του Θεανθρώπου συγκρότησε τον Χριστό ως πρότυπο, ώστε να μπορεί να αναπαραχθεί μέσα μας και να ζήσει και πάλι μέσα στους Θεανθρώπους—Ιω 14:19, Γαλ 2:20:

- Α. Όντας το αντίγραφο του Θεανθρώπου, χρειάζεται να ζούμε τη ζωή ενός Θεανθρώπου—Φιλ 1:19-21α, 3:10.
- Β. Ο καθημερινός βίος του Χριστού ήταν ο άνθρωπος που ζούσε τον Θεό για να εκφράζει τις ιδιότητες του Θεού στις ανθρώπινες αρετές. Οι ανθρώπινες αρετές Του ήταν γεμάτες, αναμιγμένες και διαποτισμένες με τις θείες ιδιότητες—Ακ 1:26-35, 7:11-17, 10:25-37, 19:1-10.
- Γ. Ως η διεύρυνση, η αύξηση, το αντίγραφο και η συνέχεια του πρώτου Θεανθρώπου, πρέπει να ζούμε το ίδιο είδος ζωής που έζησε Αυτός—Α' Ιω 2:6:
 1. Ο καθημερινός βίος του Θεανθρώπου έθεσε ένα υπόδειγμα για τον καθημερινό μας βίο ως Θεάνθρωποι—όντες συσταυρωμένοι, να ζούμε ώστε να μπορεί ο Θεός να εκφράζεται μέσα στην ανθρώπινη φύση—Γαλ 2:20.
 2. Χρειάζεται να απαρνούμαστε τον εαυτό μας, να συμμορφωνόμαστε στον θάνατο του Χριστού, και να Τον μεγαλύνουμε δια της άφθονης χορήγησης του Πνεύματός Του—Μτ 16:24, Φιλ 3:10, 1:19-21α.
 3. Χρειάζεται να απορρίπτουμε την καλλιέργεια του εαυτού μας και να καταδικάζουμε την οικοδόμηση του φυσικού ανθρώπου. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι οι χριστιανικές αρετές σχετίζονται ουσιαστικά με τη θεία ζωή, τη θεία φύση και τον ίδιο τον Θεό—Γαλ 5:22-23.
 4. Εκείνος που έζησε πρώτα τη ζωή του Θεανθρώπου είναι τώρα το Πνεύμα που ζει μέσα μας και μέσα από μας. Δεν πρέπει να επιτρέπουμε να μας πληροί και να μας διακατέχει οτιδήποτε άλλο εκτός απ' Αυτόν—Β' Κορ 3:17, 13:5, Εφ 3:16-19.
- Δ. Ο Χριστός στην προς Φιλιππησίους 1:21 είναι ο Θεάνθρωπος στην προς Φιλιππησίους 2:5-8. Επομένως, το να ζούμε τον Χριστό σημαίνει να ζούμε τον Θεάνθρωπο δια της άφθονης χορήγησης του Πνεύματος του Ιησού Χριστού—Φιλ 1:19.

Ε. Όταν ανοιγόμαστε στον Κύριο, Τον αγαπάμε, και επιθυμούμε να ενωθούμε με Αυτόν σαν ένα, γινόμαστε πλήρεις και διακατεχόμαστε απ' Αυτόν, και έτσι ζούμε τη δόξα της θειότητας και τις αρετές της ανθρώπινης φύσης—Α' Κορ 2:9, 6:17, Φιλ 4:4-9.

© 2020 *Living Stream Ministry*